

Sygn. akt III AUa 374/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Beata Michalska

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski SSA Dorota Rzeźniowiecka (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Sztuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2015 r. w Ł.

sprawy J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.

o podleganie obowiązkowi ubezpieczeń społecznych

na skutek apelacji J. J. i organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 21 stycznia 2014 r., sygn. akt: VIII U 2195/13,

- 1. z apelacji organu rentowego zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym i oddala odwołanie w tym zakresie;**
- 2. oddala apelację ubezpieczonego;**
- 3. zasądza od J. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.**

Sygn. akt: III AUa 374/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział

w Ł. stwierdził, że J. J. z tytułu prowadzenia pozarolniczej

działalności gospodarczej podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach od 1 lipca 2009 r. do 31 sierpnia 2009 r., od 1 lipca 2010 r. do 31 sierpnia 2010 r., od 1 lipca 2011 r. do 31 sierpnia 2011 r. i od 1 lipca 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r., a miesięczne podstawy składek z tego tytułu wynoszą: w przypadku składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne, rentowe i wypadkowe za miesiące: lipiec – sierpień 2009 r. – 1915,80 zł; lipiec – sierpień 2010 r. – 1887,60 zł; lipiec – sierpień 2011 r. – 2015,40 zł; lipiec – sierpień 2012 – 2115,60 zł, w przypadku zaś składek na Fundusz pracy: lipiec – sierpień 2009 r. – 1915,80 zł; lipiec – sierpień 2010 r. – 1887,60 zł; lipiec – sierpień 2011 r. – 2015,40 zł; lipiec – sierpień 2012 – 2115,60 zł,

W odwołaniu z 24 kwietnia 2013 r. J. J. zakwestionował poprawność rozstrzygnięcia organu rentowego. Ubezpieczony wskazał, że z uwagi na organizację roku szkolnego, określona przez Ministra Edukacji Narodowej, jego działalność gospodarcza, polegająca na prowadzeniu dwóch sklepików szkolnych w Szkole Podstawowej nr (...) oraz w Katolickim Gimnazjum i Katolickiej Szkole Podstawowej Stowarzyszenia (...) w Ł., ma charakter sezonowy.

W miesiącach lipiec – sierpień szkoły są zamknięte, a on nie może prowadzić sprzedaży. W okresach tych następuje całkowite i faktyczne zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej. Z tego powodu ubezpieczony dokonywał wyrejestrowania z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako płatnik i ubezpieczony.

W ten sposób postępował od chwili rozpoczęcia tej działalności gospodarczej, a więc od 2005 r. Ubezpieczony podniósł, że o prawidłowości takiego postępowania upewniały go kolejne zaświadczenia organu rentowego o niezaleganiu w płatności składek. Z uwagi na powyższe J. J. wniósł o uchylenie spornej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy wskazał m.in., że działalność gospodarcza nie wiąże się tylko z osiąganiem zysków. Z dokumentacji przedłożonej przez ubezpieczonego, wynika, że w spornych okresach ponosił koszty działalności np. koszty wynajmu pomieszczeń, a zatem uznać należało, że działalność gospodarcza była wówczas prowadzona. Odnosząc się zaś do zarzutu dotyczącego faktu wystawiania przez organ rentowy zaświadczeń o braku zalegania w płatności składek, organ rentowy podniósł, że zaświadczenia te wystawiane są na podstawie deklaracji składanych przez ubezpieczonego. Prawidłowość składanych deklaracji należy zaś do obowiązków wnioskodawcy, jako płatnika składek.

Zaskarżonym wyrokiem z 21 stycznia 2014 r., sygn. akt VIII U 2195/13, Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, zmienił sporną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ten sposób, że ustalił, iż J. J. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresach: 1 – 31 lipca 2009 r., 1 – 31 lipca 2010 r. i 1 – 31 lipca 2012 r., a miesięczne podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. emerytalne, rentowe i wypadkowe oraz na Fundusz Pracy za te miesiące wynoszą o złotych, oddalając odwołanie w pozostałej części.

Powyższe orzeczenie poprzedziły następujące ustalenia faktyczne:

J. J. od 1 marca 2005 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod nazwą Firma Handlowo – Usługowa (...). Działalność ta polega na prowadzeniu dwóch szkolnych sklepików – w Szkole Podstawowej nr (...) oraz w Katolickiej Szkole Podstawowej Stowarzyszenia (...) w Ł.. W okresie wakacyjnym sklepiki pozostają nieczynne.

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej J. J. zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego.

W okresach od 1 lipca 2009 r. do 31 sierpnia 2009 r., od 1 lipca 2010 r. do 31 sierpnia 2010 r., od 1 lipca 2011 r. do 31 sierpnia 2011 r. i od 1 lipca 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r. odwołujący dokonał wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych. Za miesiące te nie zadeklarował żadnych składek na ubezpieczenia społeczne.

Sprzedaż w sklepikach szkolnych ubezpieczony prowadzi na podstawie umów najmu zawartych z ww. szkołami. Poza czynszem J. J. dokonywał na rzecz Katolickiej Szkoły Podstawowej wpłat będących zwrotem kosztów za energię elektryczną, wodę i ogrzewanie. Wpłaty te były dokonywane od września do czerwca. W związku z poniesieniem przez ubezpieczonego kosztów remontu pomieszczenia przeznaczonego do celów handlowych w okresie od stycznia 2011 r. do listopada 2013 r. nie były od niego pobierane żadne opłaty.

Za miesiące lipiec i sierpień w latach 2009 – 2012 J. J. zobowiązany był opłacać czynsz jedynie z tytułu umowy zawartej ze Szkołą Podstawową nr (...). Czynsz za lipiec i sierpień w roku 2009 r. ubezpieczony opłacił 11 września 2009 r.,

za lipiec i sierpień 2010 r. opłacił 8 września 2010 r., za lipiec i sierpień 2011 r. opłacił w dniu 12 września 2011 r., za lipiec i sierpień 2012 r. opłacił 17 września 2012 r.

Ubezpieczony z reguły kupował towar do sklepów w czerwcu i pierwszych dniach września. Handlował w 80 % artykułami spożywczymi, dodatkowo artykułami piśmiennymi.

W lipcu 2009 r. ubezpieczony odnotował przychód w wysokości 0 zł oraz wydatki związane z uiszczeniem składek na ubezpieczenia społeczne i zwrot wydatków na PFRON. W sierpniu 2009 przychód również wyniósł 0 zł. Ubezpieczony podniósł zaś wydatki związane z zakupem towarów na łączną kwotę 7 008,87 zł.

W lipcu 2010 r. przychód wyniósł 0 zł. Ubezpieczony odnotował wydatki związane z uiszczeniem składek na ubezpieczenia społeczne i zwrot wydatków na PFRON. W sierpniu 2010 r. – wydatki związane z czynszem i zakupem towarów na łączną kwotę 5481,90 zł.

W lipcu 2011 r. przychód ubezpieczonego wyniósł 0 zł, zaś poniesione wydatki obejmowały konieczność uiszczenia czynszu, składek na ubezpieczenia społeczne i zwrot wydatków na PFRON oraz wydatki związane z zakupem towarów handlowych na łączoną kwotę 361,22 zł.

W sierpniu 2011 r. odnotowany przychód wyniósł 0 zł. Wydatki objęły zaś koszty związane z uiszczeniem czynszu i zakupem towarów handlowych na łączoną kwotę 6 611,34 zł.

W lipcu 2012 r. przychód wyniósł 0 zł, wydatki związane były z uiszczeniem czynszu, opłat za media oraz składek na ubezpieczenia społeczne oraz zwrotem wydatków na PFRON.

W sierpniu 2012 r. przychód ubezpieczonego wyniósł 0 zł. Wydatki związane były z uiszczeniem czynszu i zakupem towarów handlowych na łączną kwotę 6 607, 71 zł.

Zawieszenia działalności gospodarczej ubezpieczony nie zgłaszał.

W świetle tak poczynionych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że odwołanie ubezpieczonego jest częściowo zasadne. J. J. prowadzi działalność gospodarczą od marca 2005 r. Dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Z ubezpieczeń tych wyrejestrował się na okresy od 1 lipca 2009 r. do 31 sierpnia 2009 r., od 1 lipca 2010 r. do 31 sierpnia 2010 r., od 1 lipca 2011 r. do 31 sierpnia 2011 r. oraz od 1 lipca 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r. Wówczas to bowiem nie prowadził działalności polegającej na sprzedaży z powodu okresu wakacyjnego. W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowody pozwolił ustalić, że w miesiącach; sierpień 2009 r., sierpień 2010 r., lipiec i sierpień 2011 r. oraz sierpień 2012 r. ubezpieczony wykazywał wydatki i wydatki związane z zakupem towarów, a co za tym idzie, nie zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej. J. J. organizował wówczas prace mające na celu przygotowanie prowadzenia działalności. Sąd Okręgowy podkreślił, że pod pojęciem prowadzenia działalności gospodarczej należy bowiem rozumieć nie tylko wykonywanie usług, ale i organizowanie przyszłych prac, w tym zakup koniecznych do prowadzenia działalności towarów.

Mając na uwadze powyższe sąd pierwszej instancji uznał, że w miesiącach sierpień 2009 r., sierpień 2010 r., lipiec i sierpień 2011 r. oraz sierpień 2012 r. ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą, a więc podlegał z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego. Faktyczne zaprzestanie wykonywania przez ubezpieczonego działalności gospodarczej, skutkujące wyłączeniem z obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym miało miejsce jedynie w okresach od 1 lipca do 31 lipca 2009 r., od 1 lipca do 31 lipca 2010 r. oraz od 1 lipca do 31 lipca 2012 r.

Z tych powodów Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w sposób opisany w punkcie

1 wyroku. W pozostałym zakresie odwołanie ubezpieczonego oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. uznając je za bezzasadne.

Powyższe orzeczenie zaskarżyli: ubezpieczony apelacją z 18 lutego 2014 r.

w części, co do punktu 2 wyroku oddalającego odwołanie oraz organ rentowy apelacją z 28 lutego 2014 r. w części, co do punktu 1 wyroku.

W swej apelacji ubezpieczony zakwestionował prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego, wnosząc o jego zmianę we wskazanej części przez ustalenie, że skarżący nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w całym spornym okresie objętym decyzją ZUS. W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł przede wszystkim fakt kolejnych zaświadczeń wydawanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu w opłatach składek, utwierdzających go o prawidłowości dotychczasowego postępowania, co zdaniem ubezpieczonego rażąco narusza zasady opisane w art. 7, art. 8 oraz art. 9 k.p.a. Ponadto w ocenie ubezpieczonego zakup towarów nie oznacza faktycznego prowadzenia działalności zarobkowej. Zgodnie bowiem z art. 14a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca ma prawo wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów. Czynnościami taki, zdaniem skarżącego, był właśnie zakup przez niego towarów handlowych.

W apelacji organu rentowego wskazano zaś na naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 13 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędną wykładnię, w konsekwencji czego wniesiono o zmianę zaskarżonego wyroku w części zaskarżonej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i oddalenie odwołania oraz zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kosztów procesu za drugą instancję, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego. W treści uzasadnienia zarzutu apelacji organ rentowy wskazał, że po zmianie przepisów, która miała miejsce 20 września 2008 r., fakt iż ubezpieczony rzeczywiście działalności gospodarczej nie prowadził, z uwagi na nie zgłoszenie zawieszenia jej wykonywania w trybie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, nie ma dla tego rozstrzygnięcia żadnego znaczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego jest bezzasadna i dlatego podlega oddaleniu.

Apelacja organu rentowego jest natomiast zasadna, skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku sądu pierwszej instancji w punkcie pierwszym tego orzeczenia i oddaleniem odwołania w tym zakresie.

W przedmiotowej sprawie w sporze pozostawała kwestia podlegania

J. J. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, z tytułu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w okresach lipiec – sierpień w latach 2009, 2010, 2011 i 2012., w których, jak podtrzymywał ubezpieczony, działalności tej faktycznie nie wykonywał, mimo nie zgłoszenia jej formalnego zawieszenia na podstawie art. 14a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Sąd I instancji ustalił, że J. J. od 2005 r. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu dwóch sklepików szkolnych znajdujących się w Szkole Podstawowej nr (...) oraz w Katolickiej Szkole Podstawowej Stowarzyszenia (...) w Ł.. Z powodu obowiązującego rozkładu zajęć szkolnych w okresach wakacyjnych sklepiki te pozostają nieczynne.

Zdaniem ubezpieczonego okoliczność ta stanowi podstawę, uzasadniającą wyłącznie go w tych okresach z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Skarżący konsekwentnie utrzymywał, bowiem, że w ww. okresach następowało całkowite

i faktyczne zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej. Fakt tego nie zmienia zaś to, że we wskazanych przez Sąd Okręgowy okresach: sierpień 2009 r., sierpień 2010 r., lipiec i sierpień 2011 r. oraz sierpień 2012 r., skarżący dokonywał zakupu towarów handlowych dla zabezpieczenia i zachowania źródła przychodu

do momentu rozpoczęcia roku szkolnego. Bez znaczenia pozostaje również fakt formalnego nie zgłoszenia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

W ocenie organu rentowego obowiązujące brzmienie art. 13 ust. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, przewiduje taką możliwość tylko w okresach zawieszenia działalności gospodarczej, czego zaś ubezpieczony, w dotychczasowym okresie jej prowadzenia, nigdy nie uczynił.

W przedmiotowej sprawie spór ograniczał się, więc de facto do interpretacji przepisów prawa materialnego regulujących podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i określających skutki zaprzestania jej rzeczywistego wykonywania na płaszczyźnie przepisów prawa ubezpieczeń społecznych. Z treści wywiedzionych apelacji wynika, że ustalenia faktyczne nie były w sprawie kwestionowane. Sąd Apelacyjny ustalenia te podzielił i przyjął je za własne.

Na wstępie dalszych rozważań wskazać należy, że obowiązek ubezpieczenia społecznego osób prowadzących działalność gospodarczą wynika wprost z treści art. 6 ust. 1 pkt. 5, art. 12 ust. 1 oraz art. 8 ust. 7 pkt. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W myśl przywołanych przepisów obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej prowadzą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Osoba prowadząca działalność gospodarczą, jako zobowiązana do opłacenia składek na własne ubezpieczenia społeczne, jest w rozumieniu ustawy płatnikiem składek (art. 4 ust. 2 pkt. d). Ten zaś, obowiązany jest według zasad wynikających

z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy (art. 46 ust. 1).

Zgodnie zaś z art. 13 ust. 4 ustawy systemowej ubezpieczeniom społecznym osoby prowadzącej pozarolniczą działalność podlegają od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności,

z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie ww. przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Wskazać należy, że okresy objęte sporną decyzją organu rentowego z 12 kwietnia 2013 r. wpisują się w stan prawny nakreślony zmianą przepisów

ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, jaka nastąpiła w wyniku wejścia w życie ustawy z 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz zmianie niektórych ustawy (Dz. U. Nr 141, poz. 888). Na skutek rzeczowej nowelizacji do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej dodany został art. 14a statuujący, nową, dotychczas nieznaną instytucję prawa materialnego dokonując wyłomu w zasadzie prowadzenia działalności w sposób ciągły i odpowiednio w zasadzie ciągłości ubezpieczenia społecznego od rozpoczęcia do zaprzestania działalności. Innymi słowy dopiero od wejścia w życie ustawy z 10 lipca 2008 r. przedsiębiorca może okresowo zawiesić wykonywanie działalności (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2012 r. w sprawie I UK 203/11, opubl. w LEX 1162649). I tak w aktualnym stanie prawnym, w myśl przedmiotowego przepisu art. 14a ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres od 30 dni do 24 miesięcy

W ślad za zmianą ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poczynione zostały odpowiednie zmiany na gruncie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Znowelizowany przepis art. 13 ust. 4 ww. ustawy przewiduje, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby

fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności,
z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W konsekwencji, zgodnie z nowo dodanym art. 36a ust. 1 – 3 ustawy systemowej ubezpieczenie emerytalne i rentowe, w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą jest dobrowolne. Przedsiębiorca w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej nie opłaca ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej powoduje ustanie obowiązku ubezpieczeń społecznych od dnia, w którym rozpoczyna się zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, do dnia poprzedzającego dzień wznowienia wykonywania działalności gospodarczej. Za okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca będący płatnikiem składek wyłącznie za siebie nie ma obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej oraz opłacania składek na ubezpieczenia społeczne przewidzianych w ustawie.

Co za tym idzie, w aktualnym stanie prawnym, podstawę prawną do okresowego wyłączenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą spod obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tego tytułu stanowi art. 13 ust. 4 w zw. z art. 36a ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej, biorąc pod uwagę treść art. 13 ust. 4 w brzmieniu obowiązującym od dnia 20 września 2008r., aby można było stwierdzić, że w spornych okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji ubezpieczony nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym wykazany musiałby zostać fakt zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej albo też zawieszenia wykonywania działalności.

Podkreślić przy tym należy, że zawieszenie działalności gospodarczej nie jest czasowym jej zaprzestaniem, ale w istocie jej ograniczeniem. W okresie zawieszenia przedsiębiorca nie może wykonywać działalności gospodarczej i osiągać bieżących przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej. Może natomiast: wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów, przyjmować należności i regulować zobowiązania, powstałe przed datą zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, wykonywać wszelkie obowiązki nakazane przepisami prawa, osiągać przychody finansowe, także z działalności prowadzonej przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej. Pozostaje więc on nadal osobą prowadzącą pozarolniczą działalność w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 u.s.u.s. i podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, w którym wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (art. 13 pkt 4 u.s.u.s.). (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2011r. II UK 377/10 publ. LEX 1068043).

O zaprzestaniu zaś prowadzenia działalności gospodarczej mówić możemy gdy dochodzi do trwałego zaprzestania wykonywania wszelkich czynności wchodzących w zakres przedmiotowej działalności, jak zamawianie towarów, poszukiwanie kontrahentów, oraz innych działań, których celem jest kontynuowanie tej działalności. Wskazując na treść art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej podkreślić należy, iż cechą prowadzenia działalności gospodarczej jest prowadzenie jej w sposób ciągły i zorganizowany. Na pojęcie działalności gospodarczej składają się nie tylko okresy aktywności ale także okresy wyczekiwania np. na transakcje czy zbyt oferowanych usług.

Bezspornym jest, że J. J. w okresach ujętych w treści zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych faktu zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej nie zgłaszał, poprzestając wyłącznie na formalnym wyrejestrowaniu się z ubezpieczenia w organie rentowym.

Tak więc tylko ustalenie, że w spornych okresach doszło do zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej mogłoby być podstawą do uznania, że ubezpieczony w tym czasie nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Do konkluzji takiej w ocenie Sądu Apelacyjnego nie sposób dojść wobec niespornych ustaleń, zgodnie z którymi ubezpieczony w latach 2009-2012 w miesiącach od początku lipca do końca sierpnia podejmował czynności

świadczące o tym, iż działalność gospodarczą kontynuował. Poza dokonywanymi w miesiącu lipcu 2011r. oraz w miesiącu sierpniu w latach 2009 do 2012 zakupami towaru do prowadzonego sklepu wnioskodawca przez cały sporny okres opłacał czynsz z tytułu zawartej umowy najmu.

Jako utrwalony w orzecznictwie uznać należy pogląd, zgodnie z którym krótkotrwałe przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej nie powodują ustania obowiązku ubezpieczenia społecznego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2009r. I UK 297/08publ. LEX nr 960469, wyrok Sadu najwyższego z 20 marca 2009 II UK 308/08 LEX nr 707885 oraz orzecznictwo przytoczone w uzasadnieniu).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego ubezpieczony nie wykazał, by w jego przypadku doszło do zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej w kształcie, w jakim działalność ta rysowała się w chwili podjęcia przez niego decyzji o jej wykonywaniu. Stwierdzić bowiem należy, że krótkotrwały okres (2 miesiące), w którym ubezpieczony nie mógł realizować bezpośredniej sprzedaży detalicznej, stanowiącej jeden z elementów działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu sklepu (w tym czasie wnioskodawca mógł podejmować i podejmował inne działania wskazane powyżej wpisujące się w prowadzenie działalności gospodarczej) wpisany jest niejako w ryzyko prowadzenia działalności w placówkach podlegających przyjętemu w państwie rozkładowi roku szkolnego. Działalność ta wymaga więc odpowiedniego skorelowania organizacji pracy, skorelowania jej z porządkiem roku szkolnego.

Działalność gospodarcza ze swej istoty jest prowadzona w sposób ciągły i zorganizowany. Nie można zatem twierdzić, że jest ona wykonywana jedynie w okresach sprzedaży towarów w prowadzonych przez ubezpieczonego sklepikach szkolnych. Oznacza to zatem, że z reguły okres niewykonywania prac czy usług nie będzie stanowił okresu zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, tak jak tego domaga się skarżący. Chwilowe niewykonywanie usług nie jest uzasadnioną przyczyną pozwalającą na stwierdzenie, że doszło do zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.

Tak więc wobec nie wykazania przez apelującego, iż w spornym okresie zaistniały przesłanki wskazane w art. 13 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, tj. doszło do zaprzestania działalności gospodarczej bądź jej zawieszenia, za prawidłowe uznać należy stwierdzenie zawarte w zaskarżonej decyzji organu rentowego, iż apelujący podlega w okresach tam wskazanych obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny, działając na podstawie art. 385 k.p.c., uznając argumenty apelacji wywiedzionej przez ubezpieczonego za nietrafne, apelację tą oddalił, jako bezzasadną. Podzielając zaś stanowisko wyrażone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Sąd Apelacyjny, w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym oddalając odwołanie.

W zakresie kosztów procesu Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzać od J. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w drugiej instancji, której wysokość określona została w oparciu o § 11 ust. 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Przewodnicząca: Sędziowie:

.